

Toto je druhá časť príbehu. Prečítajte si to , potom ... Vytvorte to !

Einstand

– V „múziu“ včera opäť urobili „einstand“!

– Kto?

– Nuž Pástorovci. Dvaja Pástorovci

Ako sa to stalo?

– „Einstand“?

– Hej. Kedy to bolo?

– Včera popoludní.

– Kde?

– V „múziu“.

Tak nazývajú záhradu múzea.

– Nuž rozpovedz všetko tak, ako bolo, ale presne ako sa to stalo, lebo my musíme vedieť pravdu, ak chceme niečo proti nim urobiť.

Malý Nemeček bol rozlúčený, keď cítil, že sa stal strediskom vážnej veci. To sa s ním zriedka stalo. Nemeček bol každému len „povetrím“. Ani nedelil ani nenásobil, ako „jednotka“ v počtoch.

Nikto sa oň nestaral. Bol to nepatrný chudý chlapec, slabé dieťa. A azda práve to ho urobilo súcim na to, aby každému padol v obet'. Začal rozprávať a chlapci dali hlavy dovedna.

Tak to bolo, – povedal – že popoludní sme vyšli do múzia, Weisz a ja, aj Richter, aj Kolnay, aj Barabáš. Najprv sme sa chceli hrať na métu v Eszterházyho ulici, ale loptu mali realisti a tí oni nepristali. Vtedy povie Barabáš: „Vojdime do múzia a hrajme sa pri stene na guľky.“ A vtedy sme vošli všetci do múzia a začali sme sa hrať pri stene na guľky. Tak sme sa hrali, že každý zakotúl'a guľku a či guľka trafí takú guľku, ktorá je už zakotúľaná, ten vyhrá všetky guľky. A rad radom sme kotúľali guľky, už ich bolo pri stene asi pätnásť a boli medzi nimi aj dve sklené. A vtedy naraz len skríkne Richter: „už je koniec, idú Pástorovci!“ A na uhle sa aj blížili Pásztorovci, ruky mali strčené do vreckák, a hlavu sklonenú a tak pomaly prichodili, že sme sa my všetci veľmi naľakali.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

*Poznámka môže byť:
 Myšlienkové mapy
 Tabuľkový hárok
 Kreslenie atď.*

CHLAPCI Z PAVLOVSKEJ ULICE

S3
T2
L2

Toto je druhá časť príbehu. Prečítajte si to , potom ... Vytvorte to !

Nuž darmo sme my boli piati, oni dvaja sú takí silní, že aj desiatich nabijú. A ani nemožno nás tak rátať že sme my piati, lebo ak je zle, vtedy aj Kolnay utečie, aj Barabáš utečie, nuž len troch možno rátať. Prípadne aj ja utečiem, nuž len troch možno rátať. A ak prípadne všetci piati utečieme, ani vtedy nestojí to všetko nič, lebo Pástorovci vedia v celom múziu najlepšie bežať a my darmo bežíme, lebo nás dobonia. Nuž a Pástorovci len prichodili, čoraz väčšími sa približovali a veľmi pozerali na guľky.

Hovorím Kolnayomu: „Ty, týmto sa páčia naše guľky!“ A Weis bol ešte najmúdrejší, lebo on hneď povedal: „Idú, idú, z tejto chôdze bude veľký „einstand“,. Ale ja som si tak myslel, že nám nebudú ubližovať, veď sme im nikdy nič neurobili. A spočiatku ani neubližovali, len sa tam postalvili a pozerali na hru. Kolnay mi pošepol do ucha: „Ty Nemeček, nechajme to tak.“ Ja mu poviem: „Pravda, práve teraz, keď si ty kotúl'al a netrafil. Teraz je na rad. Ak vyhrám, necháme to tak.“ Medzitým kotúl'al Richter, ale jemu sa už triasla ruka od strachu a jedným okom pozeral na Pástorovcov, nuž pravdaže netrafil. Ale Pástorovci sa ani nepohli, len tam stáli s rukami vo vreckách. Potom som kotúl'al a trafil som. Vyhrál som všetky guľky. A chcem tam zájsť, aby som ih pozbieral – bolo tam asi tridsať guliek, –, ale predtým skočil jeden z Pástorovcob, ten menší, a zakríkol na mňa: „Einstand“! Ja som pozrel nazad a Kolnay s Barabášom už bežali, Weis stál pri stene a bol bledý, Richter však rozmýšľal, či má ucieť alebo nie. Ja som proboval najprv poctive. Povedal som: „Prosím, vy na to nemáte práva.“ Ale vtedy starší Pástor už bieral guľky a kládl ich do vrečka. Mladší však chytil ma na prsiach za kabát skríkol: „Nepočul si, že einstand?“ Nuž pravda, potom som ani ja nič nehovoril. Weis začal pri stene fňukať. Kolnay a Kende od rohu múzia kukali, čo sa to robí. A Pástorovci všetky guľky pozbierali a ani slova neprehovorili, len išli preč. To bolo všetko.

– Neslýchané! – hovorol pohoršený Geréb. – Opravdivá lúpež!

Prvá kapitola

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

*Poznámka môže byť:
Myšlienkové mapy
Tabuľkový hárok
Kreslenie atď.*

